

Голова секції – Л.М. Чернелевський, канд. екон. наук, проф.
Секретар секції – Т.Ю. Редзюк, ст. викл.

Ауд. В-613

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ РОЗВИТКУ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Н.І. Беренда, канд. екон. наук, доцент
Національний університет харчових технологій

Обраний Україною шлях до інтеграції у європейське співтовариство, не може не торкнутися і проблеми реформування процесу фінансово-економічного контролю в державі, одним із елементів якого є незалежний аудит, головною функцією якого є об'єктивність оцінки інформації про фінансово-господарську діяльність суб'єкта господарювання, яка представлена у фінансовій звітності.

В Україні з моменту набуття аудитом правових основ відбудовується формування концепції розвитку аудиторської діяльності.

Як основа точка зору, концепція – спосіб розуміння явищ, дозволяє розглядати аудит як цілісну систему.

Аудит, як історична категорія розвивався разом з еволюцією людства, з суспільною економічною системою - складовою ринкової економіки та притаманних їй суспільних відносин. З початком виникнення та розвитку ринкових відносин в Україні виникає необхідність в незалежному аудиті не просто як складової фінансово-економічного контролю, а як інституту аудиторства.

Концепція розвитку аудиту дозволяє виділити три аспекти аудиторської діяльності:

аудит як вид практичної діяльності;

аудит як сфера наукових досліджень;

аудит як процес інформаційного забезпечення користувачів.

Аудит як сфера практичної діяльності являє собою взаємодію суб'єктів аудиторської діяльності: а саме, суб'єкта господарювання, незалежну аудиторську фірму (одноосібного аудитора) та третіх осіб – користувачів фінансової інформації, які приймають відповідні управлінські рішення, беручи до уваги думку незалежного аудитора стосовно цієї інформації. При цьому аудит як практична діяльність визначається дотриманням правил і вимог, норм чинного законодавства та міжнародних чи Національних стандартів аудиту, в розробці яких велике значення мають як політика державного регулювання аудиторською діяльністю так і рекомендації професійної організації Аудиторської Палати України.

Аудит як сфера наукових досліджень визначає і формує методологічні підходи в аудиторській діяльності для сприйняття розуміння сутності і особливостей аудиту, принципів формування об'єктивної думки аудитора щодо повноти і

достовірності показників фінансової звітності в усіх суттєвих аспектах та відповідності їх визначеним критеріям.

Враховуючи теоретичні та практичні дослідження і надбання аудит формує інформаційну систему, яка являє собою сукупність методологічних, технічних, програмних, кадрових та інших засобів, які поєднуються структурно і функціонально з метою забезпечення інформацією внутрішніх і зовнішніх користувачів. В процесі аудиторської діяльності - аудиту фінансової звітності чи наданні аудиторських послуг використовується значний масив інформації, який умовно можна поділити на дві складові: інформаційне середовище про діяльність суб'єкта господарювання та інформаційне середовище, що формує аудитор в процесі перевірки фінансової звітності і при наданні аудиторських послуг. Ці складові взаємопов'язані за допомогою інтеграції інформаційних потоків.

Таким чином, визначеність системного, комплексного підходу до різних сторін аудиторської діяльності дозволяє ідентифікувати аудит як економіко-інституційну модель, що визначає суть, значення та роль кожного елементу системи для вирішення проблем подальшого удосконалення організаційних підходів щодо здійснення аудиторських перевірок та надання аудиторських послуг та підвищення якості, відповідальності і довіри до результатів аудиторської діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адамс, Р. Основы аудита: [пер. с англ.] / Р. Адамс, Ю. Ариенко . – М.: Аудит, ЮНИТИ, 1995. – 398 с.

2. Бутинець, Ф.Ф. Проблеми аудиту в Україні / Ф.Ф. Бутинець // Реформування обліку, звітності та аудиту в системі АПК України: стан та перспективи: зб. тез та виступів на 2-й міжнар. наук.-практ. Конф. – К.: ННЦ Інститут аграрної економіки, 2006. – С.184-186.

3. Дорош, Н.І. Аудит: Методологія і організація: монографія / Н.І. Дорош. – К.: Знання, 2010. – 402 с.